

DISPUTATIO XXI

DE *masel val 91 1*

JURE EMPHY TEUTICO,

Q V A M

SANCTA ADSPIRANTE TRIADE,

Decreto & auctoritate

Magnifici atq; Amplissimi J. Cto
rum Ordinis in Illustri Salanâ,

P R Æ S I D E

Amplissimo, Spectatissimo, & Consulissimo Viro,
DN.

DOMINICO ARUMÆC

J. U. D. Professore Publico, & inclytæ Faculta-
tis Juridicæ p. t. Decano, nec non Curix provin-
cialis & Scabinatus Adfessore dignissimo &c.

*Pro summo in utroq; Jure gradu ac privilegijis conse-
quendis publicæ disquisitioni subijctis*

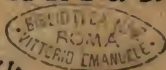
JOANNES AVENARIUS.

IV. Id. Octobr.

ANNO MDCCXVI.

J E N Æ

TYPIS JOHANNIS WEIDNERI

NOBILISSIMO, STRENUO, DOCTRI-
na & experientia laude maximè conspicuo,
nec non justitiæ amore eminentissimo

V I R O,

DN. CASPARO
à Schönberg / in Puelsnitz / etc. Se-
natus Electoralis Saxonici secretioris DI-
RECTORI meritissimo, juxtaquæ supremi Appel-
lationum Judicij, Dresdæ quod est, PRÆSIDI
laudatissimo, Domino ac Patrono meo
summò observantia cultu vene-
rando & suspiciendo

*Hancce disputationem inau-
guralem*

devotè

offero & consecro

Johannes Avenarius.

DE
JURE EMPHY-
TEUTICO

περὶ οἰκίας.

Luris emphyteutici
usum in communi vitâ esse
permagnum, nemo facilè re-
peritur, qui dubitet; adeoque
ut de hac materiâ haud aliud occurrat,
quod rectiùs dicatur, quàm illud Ulpiani in
l. 1. D. de in integr. restitut. quòd videlicet,
ejus utilitas non egeat commendatione:
ipsa enim sese ostendit. Quapropter ex la-
tissimò atq; fertilissimò hoc campò quæ-
dam colligere, & ad disputandum propo-
nere, non infrugiferum esse putavi.

I.

*Emphyteusis dicta est ἀπὸ τοῦ ἐμψυτεύειν, quod
est inserere vel implantare; atq; ita à praci-
puè*

*puà agricultura parte Emphyteusis nomen in-
ditum est : (a) vel quòd ejus contractus ini-
tium sit ex agrorum steriliu[m] culturâ. (b)*

(a) Borch. de feud. cap. 3. num. 1. Valasc. de jur. emphyt. quest. 2. num. 4. Sichard. ad rubr. C. de jur. emphyt. num. 4. Coras. ad rubr. C. eod. tit. num. 6. Obrecht. in diss. de jur. emphyt. 36. thes. 7. Vult. lib. 1. de feud. cap. 12. num. 3. & alij complures. Dissent. Durandus, vulgò Speculator in suo speculo lib. 4. part. 3. tit. de emphyteusi num. 2. Accurs. in §. Adeo. 3. Instit. de locat. & conduct. Cagnol. in Auth. Qui rem. num. 3. C. de SS. Eccles. Unde contractus emphyteuscos, §. Adeo. 3. Instit. de loc. & cond. & qui emphyteusi accipit, vocatur emphyteuta, l. 3. C. de jur. emphyt. vel emphyteutica-rius, l. 1. in fin. C. eod. Vult. l. 3. R. 36. & prædium emphyteuticarium, l. 2. vers. Sin autem C. d. titul. seu ager vestigialis, Donell. lib. 9. comment. de jure civili cap. 13. (b) Ex histor. monumentis adparet, quòd Romani agros propter bellum incultos atque desertos, quorum magna erat copia, ijs addicere soliti fuerint, qui colere vellent, vestigali imposto. Id quod & Byzantios fecisse, tradit Aristoteles lib. 2. Oeconom.

II.

*Est itaq; Emphyteusis contractus (a) no-
minatus (b) juris civilis, (c) bonæ fidei,
(d) quo, scriptura interveniente, (e) domi-
nus prædium suum (f) in perpetuum, vel ad
tempus emphyteuta utendum - fruendum,
concedit, ealege, ut id melius cultiusq; red-
dat, (g) & in recognitionem dominiij (h)
certam annuam præstet pensionem. (i)
(a) Quod*

(a) Quod ytheus sit contractus, explorati & indubie
 est juris est, cum hic ultro citroque oriatur obligatio. l. *Labeo*
 19. *de leg. 1. §. 1.* & sic Zeno Imperator, emphyteusim adpellat contra-
 ctum in d. l. 1. C. *de jur. emphyt.* item Imper. Justinianus in d. l. 2.
 princip. C. *cod. & in d. §. Adeo. 3. Inst. de locat.* (b) Quoniam hic
 contractus per leges civiles certum atque speciale nomen acce-
 pit; & propriam actionem producit, d. §. 3. & d. l. 1. & l. 2. C. d. r.
 l. ult. C. *de reb. alienis non alien.* Weseimb. in par. Dig. si ager vestigal.
 num. 2. Valasc. *de jure emphyt. quest. 6. num. 5.* Dn. Praes. *disp. Inst.*
 14. th. 13. lit. B. Leonin. *ad rubric. C. de jur. emphyt. num. 6.* Bocet.
claf. 1. disp. 14. thes. 18. (c) Et si veteres quoque hoc genere ne-
 gotii usi fuerint: tamen id numquam pro speciali ac proprio
 contractu habuerunt, sed pro venditione aut locatione. teste
 Justiniano in d. §. *Adeo.* Verum Zeno Imperator primus
 constituit, ut emphyteusis distinctus ac specialis esset contractus;
 proinde est juris civilis quoad formam, quam habet ex consti-
 tutione Zenonis, d. §. *Adeo. 3. & d. l. 1.* quae est pars juris civilis; §. 6.
Inst. de j. N. G. & C. non quoad usum, qui gentibus quoque
 communis fuit. Weseimb. *ad d. §. Adeo. num. 5. & in par. D. d.*
tis. num. 2. Valasc. *quest. 3. num. 7.* Borch. *d. cap. 3. num. 3.* Do-
 nell. *lib. 13. comment. 22.* Leonin. *alleg. loc. Obrecht. d. disput.*
de jur. emphyt. 36. thes. 32. & sequentib. Treutler. disp. 29. thes. 9. lit.
B. Volum. 1. Dn. Foman. in praefat. ad tit. D. Si ager vestig. per. &
disp. Inst. 23. th. 8. lit. B. Dn. Clud. in tract. de sequest. cap. 1. nu.
27. Bocet. ad l. 23. D. de R. J. cap. 4. num. 79. Helf. Hunn. libr. 3. re-
solut. 3. C. tract. 7. part. 2. quest. 9. Dissent: Coras. 1. *miscellan.*
cap. 21. & ad rubric. C. d. tis. num. 8. Connan. 1. comment. cap. 6. nu.
11. & lib. 7. cap. 12. num. 1. Mynsing. ad d. §. Adeo. num. 5. Cujacius
in par. C. d. tis. Bronch. centur. 1. evay. aff. 79. (d) Quia emphy-
 teusis videtur esse perpetua quaedam locatio, d. §. *Adeo. ibi per-*
petuo quibusdam &c. ubi Heigius num. 20. C. de offic. comit. sacri pa-
ar. Jason. ad dict. leg. Cod. hoc titul. numero 6. Cujac. in l. 1. Cod. de
locatione pradiorum civilium vel fiscal. &c. infr. thes. 4. litera. B.

At verò in §. *Actionum* 28. *Inst. de act. bonæ* i contractibus locatio indefinitè adnumeratur. Idcirco ejus indefinitè facta adpellatione, hæc quoque locationis species comprehenditur. Accedit, quod emphyteusis sit conflata ex locatione & emptione: quas bonæ fidei esse constat ex *tit. Inst. de obligat. ex consensu*. & mixta simplicium naturam adsumant. Quod si olim contractus emphyt. non fuisset bonæ fidei, frustra dubitatum fuisset, utrùm esset locatio, an venditio. Atqui hoc mutatum Zenonis constitutione non reperitur. E. adhuc bonæ fidei erit. Weseub. *ad d. §. Aded num. 8. Connan. d. cap. 12. Donell. ad d. §. Actionum. 28. num. 34. Dn. Præles d. 1h. 13. lit. A. Dn. Hillig. in disp. de bonæ fid. iud. ab. 22. Hunn. d. p. 2. q. 10. Diff. Sichard. ad d. l. 1. n. 46. C. hoc titul. Corbul. de jure. empb. cap. 12. num. 4. Valasc. de J. E. qu. 5. num. 7. Goedd. de contrab. & comm. stipul. cap. 8. num. 53. (e) Non exigua inter Dd. agitur controversia, an scriptura in emphyteusi necessariò requiratur? Adfirmant Donell. *d. lib. 9. cap. 13. & d. lib. 13. cap. ult. Oldendorp. clas. 5. de act. emphyt. pag. (mihi) 769. Valasc. quest. 7. num. 2. & 3. Leonin. ad d. rubr. C. d. t. num. 12. Obrecht. d. disp. 36. th. 80. & seqq. Coras. ad rubr. C. d. fur. empb. num. 12. Dn. Forman. d. disp. 23. th. 1. lit. A. & in prælect. ad d. tit. D. si ager. vet. Bronch. d. cent. 1. aff. 78. per textum in d. l. 1. ibi, scripturâ interveniente C. d. t. ubi Imper. Zeno constituit, ut & ipse contractus emphyteuseos, & pactiones ei adjunctæ scripturâ interveniente fiant. Notandum igitur, quòd Zeno utatur duobus ablativis absolutè positis, quorum ea est natura, ut conditionem inducant, l. *Eriat* 8. *D. de usur. l. A testatore* 108. *D. de condit. & demonstr.* Conditio autem exactè ac præcisè impleri debet, l. *Qui hæredi* 44. & l. *Mavium* 55. *D. d. tit.* Ratio est, quia cùm detur in perpetuum, vel ad longum tempus, ne vix quidem aliunde exstare poterit rei gestæ memoria. Negantium castra sequuntur Connan. *d. lib. 7. cap. 12. nu. 6. Alciat. in l. Pactum* 17. *C. de pact. Vult. lib. 1. J. R. d. cap. 36. in fin. & lib. 1. de feud. cap. 7. num. 42. Rittershus. lib. 1. partit. feud. cap. 2. qu. 2. (f) Vocabulò prædij differentia hujus contractus propria continetur. In mobilibus enim emphyteusis constitui non potest, non tantum, quod res mobiles perpetuum aut diuturnum usum***

non

non præstant; verum etiam, quod in illis non datur cultura
 melioratio; & hæc ratio priori potior & evidentior videtur.
 Valasco *quæst.* 12. *nu.* 1. & 11. & Dn. Hillig. in *Ducl. enucl.* lib. 9. *cap.*
 13. in *not. lit.* F. (g) Quamvis primitus fundus tantum incol-
 tus seu sterilis, ut fertilior atque melior redderetur, in emphy-
 teusin fuit datus, *arg. d. l. 2. vers. nomine meliorationis C. d. t. ibiq.*
Cujac. in parit. Postea tamen ager etiam cultus atque fertilis
 in eamdem dari cœpit, *arg. d. §. 3. ibi, de prædijs que perpetuo quibus-*
dam fruenda traduntur, & d. l. 1. C. de J. E. ubi lex generaliter conce-
pta inter rem sterilem ac fertilem haud distinguit, quo casu re-
manfit tamen nomen contractus, Leonin. ad d. rubricam C. cod.
nu. 5. Bocer. d. clas. 1. disp. 14. th. 12. lit. B. (h) Emphyteuta cano-
 nem principaliter in dominij recognitionem, & non propter
 rei usum præstat, *argum. d. l. 2. & 3. Wefenb. ad d. §. Adeo. num. 4.*
& Vult. nu. 8. Gail. 2. obs. 23. nu. 25. Treutl. d. disp. 29. th. 9. H. (i)
 Pensione annuâ contractus emphyteuticus discernitur à vendi-
 tione, permutatione & donatione, Obrecht, *d. disp. 36. thes. 13.*
 Numquid pensio emphyteutica in solâ numeratâ pecuniâ consi-
 stat? N. *arg. d. §. Adeo. & d. l. 2. vers. Sin autem C. d. t. l. Si olei. 21. C.*
de locat. Obrecht, d. disp. 36. th. 137. Valasc. d. tract. quæ. num. 7. Hic
 advertendum est, quod emphyteuta vel censuarius canonem
 vel censum ad domum domini deferre debeat. Corbul. *de jur.*
emph. cap. 15. ampl. 14. Jure verò Saxon. secus esse videtur, lib. 1.
 Landt. *art. 54. Zobel. part. 2. diff. 44. n. 1. & seq.*

III.

*Emphyteusis dispefcitur in secularem seu
 civilem & Ecclesiasticam. Secularis est,
 cum Princeps, civitas, municipium, vel pri-
 vatus aliquis rem suam in emphyteusin con-
 cedit. Ecclesiastica est, quando res Ecclesia
 aliorumq; collegiorum aut domuum venera-
 bilium*

pilium à Pralato vel Oeconomo alijsve administratoribus in emphyteusin dantur, (a) causa videlicet cognita. (b)

(a) Wefenb. in par. D. Si ager. vectigal. nu. 2. Obrecht. d. disp. 36. th. 10. cum 2. seqq. Borch. pars. 1. disp. de jur. emph. th. 3. Harp. ad d. S. Aded. nu. 105. cum duob. seqq. Steinhuf. in parat. D. si ager vect. nu. 4. (b) An scilicet id Ecclesiæ expediat. Wefenb. consil. 59. Cq. yarr. lib. 2. var. resol. cap. 17. Boccr. d. disp. 14. th. 21.

IV.

Utraq; hac emphyteusis est definita, vel indefinita. Definita, cui certus terminus constitutus est. (a) Indefinita emphyteusis est sine ulla temporis praefinitione. (b)

(a) Quæ conceditur pro se & filiis, vel pro se & hæredibus, Clar. lib. 4. sent. S. emphyteusis. quest. 28. vel pro se, & quibus deditur: vel usque ad secundam, tertiam vel quartam generationem: vel ad finem sœculi. Clar. d. S. Emphyteusis. qu. 34. 36. & 37. vel denique ad 10. 20. 30. 40. annos. l. ult. D. Si ager vect. Nov. 120. cap. 5. in pr. & cap. 6. S. 1. Cujac. in d. l. 1. C. de loc. prad. civil. Donell. lib. 9. comm. 13. Leonin. ad d. l. 1. nu. 1. C. de jure emphyt. Utrum dominus emphyteusin ad certam generationem datam, eâ finitâ, proximis emphyteutis cognatis renovare teneatur; an potius cui-cumque velit, eam concedere possit? Post. adf. per Nov. 7. cap. 37. S. Noz. Aud. 3. Ratio est, quia res in emphyteusin concessa usque ad certam generationem, extinctâ eâ, ad dominum re-vertitur. Jure igitur & merito integrum ac licitum est domi-no, eam sibi retinere, vel cui maluerit, concedere: cum suæ quisque rei sit moderator & arbiter, l. 21. C. mand. l. Du-dum. 14. C. de contrah. emt. & vend. nec cuiquam faciat injuriam. qui jure suo utitur, l. 13. S. a. D. de injur. l. Nullus. 55. D. de R. J. Sarm. lib. 3

lib. 3. select. interpretat. cap. 7. Zas. consil. 11. num. 8. Fachin. 1. contr. 100. Gail. 2. obs. 148. nu. 2. Bronch. cent. 1. miscel. contr. ass. 41. Dissertunt Mynsing. cent. 5. obs. 16. & cent. 6. obs. 79. Ant. Gabriel, commun. conclus. tit. de jure emphyt. concl. 1. Vult. lib. 1. de feud. cap. 1. num. fin. An locatio ultra decennium facta transeat in emphyteusin? Neg. quia conventio, non tempus emphyteusin constituit; Q atque adeo propriâ conventionis formâ, non temporis adjunctione contractus à se invicem distinguuntur, argum. l. 8. D. mand. l. obligationum. 44. D. de O. & A. Connan. d. cap. 12. num. 2. & seq. 5 Wesenb. in par. D. locat. num. 8. Sarmient. d. lib. 3. sel. interpr. cap. 2. num. 31. Bronch. cent. 2. ass. 67. Harppr. ad d. §. Aded. num. 88. & seqq. Dissent. Dd. communiter. (b) Ut, concedo tibi hanc rem in emphyteusin; Clar. d. quest. 28. atque ita in perpetuum concessa præsumitur. Namque primæva hujus contractûs natura est, ut is perpetuus sit, d. §. Aded. l. 3. C. de fund. patrim. Donel. d. cap. 13. Trentacinq. lib. 3. resol. 3. num. 1. Unde & jus emphyteut. vocatur perpetuarium, l. 1. C. de ass. comit. sac. palat. Baro in d. §. Aded. Valasc. q. 36. u. 8. Dn. Hillig. in Don. enucl. d. cap. 13. in not. lit. L. Estq; hic notandû, utriusq; emphyteuseos differentiâ in eo consistere, quòd civilis emphyteusis ad certum tempus constituta ad quoscumque hæredes; Ecclesiastica tantûm ad descendentes: in perpetuum constituta civilis ad hæredes quoscumque: Ecclesiastica verò ad descendentes, Novell. 55. cap. 2. & Nov. 120. c. 6. §. Borch. d. cap. 3. nu. 14. & seqq. Obstare quidem videtur Nov. 7. cap. 3. ex quo textu innuitur, quòd emphyteusis ecclesiastica non possit concedi in perpetuum. Verûm obstaculum hoc remove-re videtur Trentacinq. d. resol. 3. num. 3. & seqq.

V.

Causa efficiens est vel remota, vel propinqua. Remota juris emphyteutici efficiens caussa est jus civile. (a) Propinqua est agri vel pradij emphyteutici dominus. (b)

B

(a) De

(a) De quo supra *th. 2. lit. C.* (b) Qui principem in concedendo jure emphyteutico locum habet, *saep. d. §. Ad eo. 3. ibi, pro domino praestatur. Inst. d. locat. d. l. 1. ibi, rei domino. & d. l. 2. ibi, si dominus voluerit, & ibi, ne autem ex hac causa dominii facultas oriatur. 3. ibi, cum domini voluntate. Item ibi, sine consensu domini, & ibi, domini minime concedant. C. de jur. emph.* Quibus in locis cum in hac de emphyteusi materia simpliciter atque indistincte domini mentio fiat, & quisque etiam privatus sit dominus praediorum suorum, eas sane in emphyteusim dare poterit, maxime cum ipso- rum transferendi dominium in alium potestatem habeat, ut eo magis id, quod minus est, veluti jus emphyteuticum, alij concedere queat, *l. Non debet. 21. D. de R. J. id quod etiam sentit Cujac. in lib. 21. Pauli ad edict. pag. 334. in explicat. l. 24. D. de rei vind. & Donell alleg. 649. 13.* Sed is, cui interdictum est rerum suarum administratione, emphyteusim in ijs constituere nequit, *l. ult. C. de reb. alien. non alienand.* Hinc est, quod minor 25. annis sine consensu curatoris sui stipulantem emphyteusim promittendo efficaciter non obligetur, *l. 1. C. de auct. prast. & l. Neg. 7. C. de contrahend. & committ. stipul.* ubi dicitur, absentiam curatoris stipulationi pro adulto habitae nec quidquam nocere. Ergo a contrario sensu inferitur, quod stipulatio, absente curatore, contra adultum facta, minime valeat, videlicet si minor stipulando promiserit. Confer *l. 4. l. Etiam. 13. & l. tit. C. de prad. & al. reb. min. sine decretis. non alien.* Bocer, *alleg. disp. 14. th. 9.* Numquid autem minor 25. annis sine consensu curatoris & iudicis decretò praedium aliquod in emphyteusim accipere possit? Neg. Harppr. *ad d. §. Ad eo. num. 119.* Quia contractus emphyteusis locationi-conductioni, item emptioni-venditioni proximè accedit, *d. §. Ad eo.* Atqui tales contractus minor sine consensu curatoris contrahere nequit, *l. 3. C. de in integr. restitut. minor.* Adf. Vassæus *de J. E. d. quest. 36. num. 5.* eo quod minor hoc pacto nihil alienat; quin imò acquirit potius, & rem suam meliorem facit, licet consequenter ad pensionem obligetur. An Vassallus feudum absq;

domini

domini consensu in emphyteusim dare possit? Neg. quia omnis alienatio feudi est prohibita, per expressum textum juris feudalis, tit. 9. §. *Donare. v. Qui enim dubitat* tit. 52. in princ. vers. *Hortatus* itaq. & tit. 55. in princ. v. *Habitò ergo consiliò lib. 2. Feud. Concessio v. in* emphyteusim est alienatio, *Novell. 7. cap. 1. §. Aliénatio autem. Duar. de feud. cap. 12. num. 8. Borch. de feud. cap. 8. num. 37. Vult. lib. 1. d. feud. cap. 10. num. 47. Ruding. lib. 2. controrers. feud. cap. 49. Boce d. disp. 14. th. 14.*

VI.

Res quæ in emphyteusim dantur sunt agri vel prædia.

L. 1. & rubr. tit. D. Si ager vestig. d. §. Aded, 3 ibi de prædijs. & ibi, id prædium. &c. d. l. 2. ibi, in prædijs emphyteuticarijs. C. de J. E. Hinc infertur, huic juri tantummodò in rebus immobilibus, non etiam in mobilibus locum esse: quia illis, non his quoque finis hujus juris competit, quâ de re non nihil supra in thes. 2. lit. F. Obrecht. alleg. disp. 36 th. 46. & seq. Cæterùm dubitatur, utrùm prædia rustica tantùm, non etiam urbana in emphyteusim dentur? Neg. non solum propter l. Si finitas. §. 26. D. de damn. infect. neque enim frequens est stipulatio damni infecti in ædibus rusticis, quæ ferè non contiguæ esse solent ædificijs vicinorum: verùm etiam propter Nov. 7. cap. 3. §. Scire, 2. ibi, prædia aut domos, Nov. 120. cap. 1. & Auth. Si quas ruinas. C. de SS. Eccles. Accedit quòd in l. Tutor, 16. §. ult. D. de pignor. act. indefinitè prædium veltigale nominatur. Ast vocabulò prædij urbanum quoque prædium continetur, l. Urbanus. 198. D. de V. S. Valasc. de J. E. quasi 12. num. 1. Zoannet. rer. quotid. cap. 59. num. 1. Obrecht. d. disp. thes. 49. & seqq. Don. Hillig. in Donell. Enuch. d. libr. 9. cap. 13. in not. lit. F. Contrad. Donell. d. cap. 13. Bocer. d. disp. 14. th. 4. lit. D.

VII.

*Constituitur emphyteusis testamētò & pactio-
nib. Testamētò, veluti si cui testator leget præ-
dium,*

*diu, cā videlicet lege, ut apud eum emphyteu-
seos jure exsistat, certā in singulos annos consti-
tutā pensione. (a) Pactionibus, si dere in em-
phyteusin dandā inter emphyteutam & domi-
num convenit, ut emphyteuta pradium fru-
endum acciperet, idq; excoleret, & domino
quotannis certam solveret pensionem. (b)*

(a) Quod non rectā transit ad legatarium, sed cum demum,
cūm dixerit, sibi legatum ac pensionem placere, ne aliā invitū
obligetur, arg. l. 6. in princ. D. de adquir. vel amitt. her. Donell. d.
cap. 13. Obrecht. in alleg. disp. 36. resh. 58. & seqq. Bocer. d. disp. 14.
th. 45. cum. seqq. (b) d. l. 1. D. Si ager vestig. d. l. 1. C. b. t. & d. §. Aded.
Verū hīc investigare placet, an sit de substantiā contractus
emphyteutici, ut ultra pensionem aliquid solvatur pro ingres-
su? Neg. quia nullā lege id cautum reperitur, quod tamen abs-
que vicio à Justiniano & Zenone allegatis in locis omīssum non
fuisse, Valasc. d. tr. qu. 10. n. 1. Coraf. ad. d. l. 1. n. 11. h. tit. Fachin.
lib. 13. contr. c. 72. Dissent. vide apud Valasc. d. loc. Insuper & præ-
scriptio non malè hūc referri potest, qua emphyteusis adquiri-
tur, veluti si quis ut emphyteuta rem immobilem per 30. vel 40.
annos possederit, & certam atq; uniformem pensionem quot-
annis solverit, Wesenb. in par. d. 1. Si ag. vestig. nu. 2. Clar. d. §. Em-
phyteusis, qu. 7. Bronch, cent. 1. ass. 81. Quod tamen cum illo mo-
deramine accipiendum, si de titulo locationis ab initio non
constiterit, Consist. Elect. Sax. 40. part. 2. Berlich. part. 2. conclus.
pract. 48. Treuth, disp. 29. th. 11. lit. B. vol. 1.

II X.

*Emphyteuseos finis alius est à parte domi-
ni, alius à parte emphyteute. A parte do-
mini est, ut agri inculti ac steriles per cultu-*

ram meliorentur. (a) *A parte em*
est, ut is pradium emphyteuticum possit
coq; uti-frui & ad suos posteros quoq; id trans-
ferre possit. (b)

(a) Quodd & ipsum nomen indicat. Wefenb. alleg. loc. 6.
Ideoque si pradium emphyteuticum non melius & cultius, sed
deterius reddatur, ex eo emphyteuta expelli potest; cum contra
legem contractus agat, d. Nov. 120. cap. 8. & Autb. Qui rem. C. de
SS. Eccles. Clar. d. §. Emphyteusis. qu. 26. Sicuti quoque conductor,
qui male in re conductâ versatur, ejici potest, l. 3. C. de locat. Sym-
mach. lib. 4. Epist. 69. quâ de re commodius infr. sb. ult. lit. B.
(b) d. l. i. §. 1. D. Si ag. rectig. Obrecht. alleg. disp. 36. th. 148.

IX.

Effectus hujus contractus est actio, qua vo-
catur condictio ex lege. (a) *Alij propriam*
actionem scilicet emphyteuticariam inde pr-
ficisci juri magis consonum esse existimant. (b)

(a) Imperatoris scilicet Zenonis, qui illum contractum
introduxit Donell. 9. comment. 14. Sichard. ad rubr. d. tit. C. de J.
E. nu. 47. Wefenb. d. loc. Valasc de J. E. qu. 6. nu. 8. Treutl. d. disp.
29. th. ult. lit. G. vol. 1. (b) Sicut enim emptio parit actionem
empti, locatio locati, commodatum commodati, pignus pigno-
ratitiam; ita & hic contractus producit actionem emphyteuti-
cariam, Bart. in l. un. D. de condict. ex lege Oldend. clas. 5. de actione
emphyteut. in princip. Mynsing. ad d. §. Aded. nu. 6. Boccr. d. disp. 14.
sb. 39. lit. C. Bronch. cent. 1. misc. contr. ass. 43. Sunt etiam, qui
autumant, actionem præscriptis verbis dari: tum quia, contra-
ctum innominatum esse dicunt: ex contractu verò innominato
non alia quàm præscriptis verbis actio nascitur, l. 3. D. de præsc.

tiam quia olim dubitatum fuit, Utrum hic contractio - conductio, an emptio - venditio, *d. §. Aded.*

At verò quotiens de specie & nomine alicujus contractus dubitatur, totiens actio præscriptis verbis datur. Verùm sententia hæc tolerari non potest, propterea quòd sic contractus nominatus, sicuti patet ex *th. 2. lit. B.* Et quanquam olim dubitatum fuerit, utrum emphyteusis esset locatio, an venditio; tamen dubitatio ista hodie per Zenonis constitutionem sublata est, ita ut propriam habeat naturam, neque ad locationem, neque ad venditionem inclinantem, *d. §. Aded. & l. 1. n. C. de l. E. Obiter quasi hic indagandum: si emphyteuta fuerit ultra dimidium justæ æstimationis deceptus, an locum habeat remedium, l. 2. C. de rescind. vend. Adf. quia contractus recens inventi sequuntur formam illorum, quibus maximè sunt similes. At verò contractus emphyteuticus similis est locationi, in quâ hujusmodi remedium locum habet. Consequenter etiam in emphyteusi exercetur. Oldend. *d. clas. 5. de act. emphyt. Dn. Præf. disp. 3. ad l. 2. C. de rescind. vendit. th. 6. Fachin. 2. contr. 22.**

X.

Porro quemadmodum omne damnum in re emphyteutica contingens, ad emphyteutam transit; (a) ita & omne commodum & augmentum eundem sequitur. (b)

(a) Pactis emphyteuticis deficientibus, de naturâ hujus contractus est, ut totius rei interitus ad dominum seu concedentem, particulare verò damnum ad emphyteutam seu possessorem pertineat, *d. §. Aded. & d. l. 1. ibi; Coras. n. 15. C. de j. E. Bronch. cent. 1. aff. 84.* Estque huic consequens, ut, quamvis pars rei emphyteuticæ sine culpâ possessoris forte an chasmate, vel alio quodam casu pereat, aut ob magnam sterilitatem, inundationem, aut belli calamitatem inutilis reddatur, nihil de pensione vel canone remittatur, cum pensio emphyteutica non æstimationis rei habita ratione, sed potius in recognitionem dominij ejus præstetur.

fletur. Cora*l*.ad d. l. i. nu. 18. Natta *conf.* 49. & 194. Corb*in* tract. de jura
emph. cap. 15. ampli*at*. 12. & ampl. 18. nu. 8. 9. 13. 15. 16. 18. 19. & 20. Fach*ia*
con*tr*. 89. quod in locatione quidē assolet fieri, l. Licet. §. C. de loc. &
con*du*ct. Harppr*ad* d. §. ad d. 2. n. 525. cum seqq. nisi perpetua esset in-
undatio, vel belli calamitas Heig*ad* sep*er* d. §. Adeo*r*. 29. (b) Arg.
l. 10. D. d. R. 7. Hinc emergit quaestio ventilatione haud indigna:
Utrum thesaurus in fundō emphyteutico inventus ad emphy-
teutam, an verò ad dominum proprietatis pertineat? Cum do-
minō & emphyteutā eum esse dividendum censeo, propter §.
Thesaurus. 40. Inst*de* rer. div*is*. & l. 7. §. Si fundum. 12. C. solut*matr*. Va-
lasc*de* J. E. qu. 15. nu. 1. Bocer*in* tract. de regal. cap. 3. nu. 181. & seqq.
Idem quoque statuitur de inventionē thesauri in pradio feuda-
li. Ayer*er*. part. 1. process*hist*. c. 10. obs. 6. Bocer*de* loc. Gilken*ad* d. §. The-
sauros. n. 29. Harppr*ad* eundem §. n. 17. & seqq. Diss*dd*. communiter.
Utrum ad dominij acquisitionem thesauri inventi necessaria
sit adprehensio, an verò solus adspectus sufficiat? Prius adfir-
matur per l. 3. §. 3. in fin. D. de acquir*pos*s. Bocer*de* cap. 3. n. 191. Sic et-
iam Aristoteles lib. 1. Rhetor*cap*. 5. inter videre & invenire thesau-
rum distinguit. An insulæ juxta fundum emphyteuticum na-
tæ ususfructus ad emphyteutam spectet? Dubitari quidem pote-
rit, eò quòd ad usufructuarium illius ususfructus non pertinet.
l. 9. §. 4. D. de usuf*ru*. Communi tamē suffragio adfirmativa sententi-
acceptata est, vid. Tib. Decian*Re*sp*on*s. 423. num. 53. & aliquot seqq.
Borch*cap*. 3. de feud*nu*. 13. Valasc*q*. 16. n. 3. & seqq. Atq; hæc senten-
tia defendenda videtur tum arg*tit*. 4. §. Si quis de manso. lib. 1. Feud*de*
tum etiam arg*à* relatis, quia particulare damnum ad emphyteu-
tam pertinet, proinde & hoc incrementum, per d. l. 10. D. de R. 7.

XI.

Juri emphyteutico adfinia sunt 1. jus em-
tionis, (a) 2. conductionis, (b) 3. jus superficia-
rium, (c) 4. jus libellarium, (d) 5. jus precario
(e) 6. jus feudale, (f) & 7. jus censiticum, (i)
rursusq; ab eo differunt, (a) Pro-

(a) Prolixitatis vitandæ causâ de præcipuis saltem & po-
tioribus hic dispicere lubet. Olim siquidem emphyteusis em-
tionis speciem esse quidam affirmarunt; propterea quod præ-
dium in perpetuum plerumque alienetur, & jus quoddam simi-
le dominio (quod vulgò utile appellatur) transfertur, & posses-
sori actio in rem tribuatur, l. 1. ibiq. glos. & Dd. D. Si ag. vectig. per.
Verùm hic contractus ab emptione prorsus discernitur & distin-
guitur. I. Respectu rei, quæ in contractum venit. Res enim in
emptionem venit non solum mobilis, sed & immobilis: in em-
phyteusi res immobilis tantum, uti supra th. 2. lit. F. ostensum
est. In emptione item rei ipsius, quæ venditur, dominium, &
quidem verum ac plenum à venditore transfertur in emptorem,
l. 11. §. 2. & l. Servus 30. §. 1. D. action. empt. In emphyteusi verò
non tam res, quàm rei usus, ejusque dominium dumtaxat quasi
in emphyteusam transmittitur, l. 1. junctâ glos. D. Si ag. vectig. II.
Ratione pretij, quod in emptione consistere debet, solum-
modò in pecuniâ numeratâ, §. 2. Inst. de empt. & vendit. at in em-
phyteusi pensio nõ præcisè in pecuniâ numeratâ constitui potis
est, supr. th. 2. lit. 1. III. in emptione æstimatur res ipsa, quæ
venditur præciò: in emphyteusi nec res, nec usus rei æstimatur
pensione illa, quæ quotannis solvitur, sed pensio ista in reco-
nitionem directi dominij præstatur, quod supra th. 2. H. delibera-
tum. (b) Jus conductionis juri emphyteutico ad sine est. I.
quia ut conductio sit ad tempus, vel in perpetuum, l. Viator 10. C.
de locat. & cond. ita & emphyteusis. II. Quia ex utroque jure
annua pensio solvitur domino. Vicissim autem à se invicem di-
stinguuntur. I. Quoniam jus emphyteuticum quasi domi-
nium emphyteutæ præbet, l. Possessores 12. C. de fund. patrim. at jus
conductionis non item. Coras. ad d. l. 1. num. 4. Cod. hoc tit.
II. Jus emphyteuticum iteò constituitur, ut prædium melius &
cukius reddatur. Sed jus locationis & conductionis sub lege &
conditione meliorationis non constituitur, l. 19. §. Si inquietus
D. locat. III. Emphyteutæ propter sterilitatem pensio non
mittitur, l. 1. circa fin. C. de J. E. Valasc. qu. 27. nu. 23. & seqq. Ad
ductorum propter sterilitatem pensio remittitur, l. 8. C. de locat.
& cond.

& cond. c. Propter sterilitatem. 3. ext. cod. Corbul. de jus.
ampl. 35. num. 6. Menoch. de recup. poss. remed. 10. nu.
in ihs. precedenti attingi. (c) I. Quia utrumque
in re seu pradio, d. l. 1. §. 1. D. Si ag. vectig. & l. 1. §. 1. Quia
de superfic. II. Quia propter utrumque jus domini o
penditur: propter jus superficiarium merces, quæ speciali
mine salarium dicitur, l. 15. D. Qui potior. in pign. at propter
emphyteuticum pensio, quæ aliàs nuncupatur vectigal, d. l. 1. &
l. 2. D. Si ag. vectig. quandoque canon d. l. 3. vers. Necessitatem. C. de
7. E. aliquando redditus d. §. Ad eod. 3. Sed rursus differunt, I.
quoniam superficiarius tantummodò jus habet in superficie,
d. l. 1. D. de superfic. emphyteuta autem in universo suo pradio,
d. l. 2. C. de 7. E. II. Superficiarius rem sibi acquirit ratione su-
perficie in conducto solo sumtibus suis positæ, l. 2. D. de superfic.
at emphyteuta jus emphyteuticum sibi acquirit respectu melio-
rationum, d. l. 3. Vult. ad d. §. Ad eod. 3. num. 9. Dn. Foman. in prelect.
ad tit. D. si ager vectigal. per. Valasc. d. 7. E. qu. 33. (d) Jus libella-
rium & emphyteuticum I. conveniunt, quia utrumque non
constituitur, nisi scripturâ interveniente, Hotom. in Lexic. feud. in
verb. libellarius. Boc. d. disp. 14. th. 93. II. De utroque jure certa
pensio quotannis solvitur, 2. F. 9. §. Donare. Cujac. lib. 1. F. tit. 2.
Sed rursus differunt, I. quia emphyteusis non solet renocari
non mutato possessore; libellaria renovatur statim certisque
temporibus, etiam non mutato possessore, datâ certâ pecuniâ.
II. In emphyteusi non est opus, ut ab initio certâ pecuniæ sum-
ma precij nomine interveniat, verùm in contractu libellario
opus esse refertur à Cujac. ad. d. tit. 5. in fin. Vult. ad d. §. Ad eod. nu.
10. Confer Clar. 4. sent. Emphyteus. q. 1. in pr. Quoad effectum verò
inter libellum & emphyteusin nullam esse differentiam contene-
dit Valasc. qu. 35. (e) Jus precariæ in eo juri emphyteutico
ad hinc est, quòd I. in utroque de re immobili dumtaxat agitur.
II. quòd in utroque etiam rei immobilis ususfructus in alterum
transfertur. Rursus autem distant, I. quia in emphyteusi fit
meliorationis promissio, non etiam in contractu precariæ. II.
quia in precaria fit pactum renovationis de certo tempore in

& cap. fin. de precar. ne temporis diuturnitate con-
oria pereat. Coras. ad rubr. C. de J. E. nu. 17. in em-
ro non item. Plura de contractu precarie videantur
c. lib. 1. feud. d. 1. 5. & Hostom. in lex. feud. in verb. precaria.
Aggruunt I. in eo, quod sicut emphyteusis non est prædium,
ius in prædio; ita feudum propriè non est prædium, sed ius
in prædio impositum 2. F. 23. in fin. II. Ut ager vectigalis vel
emphyteuticus sine causâ à proprietario emphyteuta eripi ne-
quit, dum præster vectigal, d. l. 1. Si ager vectigal. & d. l. 1. C. b. 1. sic
quoque prædium feudale sine causâ vasallo à domino adimi non
potest, §. Ex eadem lege. III. Sicuti agri vectigalis seu em-
phyteutici dominium retinet proprietarius, d. l. 1. D. Si ager vectig.
ita lenior prædij feudalis, 2. F. 8. §. ult. IV. Quemadmodum em-
phyteuta sine domini consensu in prædio emphyt. servitutem
constituere potest, Clar. in supra alleg. §. Emphyteusis. qu. 21. Borch.
d. ca. 3. nu. 43. Harpp. ad d. §. Ad id. nu. 348. sic & vasallus prædio feu-
dali, in seio dominò, servitutè realè imponere potest, 2. F. d. 1. 8. §.
Rei autem. Welsenb. de feud. cap. 11. num. 7. Borch. de feud. cap. 8. nu.
52. Duar. cap. 12. num. 12. Rosenth. in comment. feud. cap. 9. membr. e.
conclus. 11. nu. 1. & seqq. Sed rursus in multis distant, ut videre est
apud Borch. in d. cap. 3. nu. 44. ubi 17. differentias adsignavit. Rit-
tershus. lib. 1. part. feud. cap. 2. q. 2. & Obrecht. d. diff. 36. th. 263. &
seqq. (g) Jus censiticum & emphyteuticum inter se conveniunt
I. quia in utroque modica censio in recognitionem domini à re-
cipiente præstatur. II. quia utrumque sui natura est perpetuum,
& ad quoscumque hæredes vel successores transitorium. III.
In utroque particulare damnum spectat ad censuarium vel em-
phyteutam, totius rei peremptio ad dominum, vid. Card. Molin.
ad consue. Paris. part. 2. §. 73. num. 21. ubi plures adfinitates recenset.
Discrepant v. l. quia emphyteuta solvit canonem; censuarius
non canonem, sed censum, quæ differunt: nam census ex re no-
strâ, canon verò ex re alienâ datur, gloss. in cap. constitutus. de relig.
domib. Menoch. 3. præsumpt. 106. n. 1. Sonsb. in tr. de feud. part. 2. incip. à
definitione seu descriptione feudi, num. 32. post princ. vers. idem emphyteuta.
31. Emphyteuta, si per triennium canonem non solvit, emphy-
teutis

teusi privatur. quâ de re infra in *th. 1. lit. C. Censuarii*
non item, Mynsing. cent. 3. obs. 65. nu. 5. Everhard. in 1. n. 1.
emphyteusi ad censum 31. n. 3. vers. secundâ differunt C. 1. n. 1.
7. verj. non ita idem efficere. Valasc. de J. F. q. 32. n. 30. & m. 1.
 præstationem interesse locò pœnz tenetur Jure censu
 debito tempore censum non solverit, etiam n. punitur
 sione bonorum censiticorum, verùm locò pœnz dupli
 census tenetur præstare postero die, & ita p. gulos die
 triplicatur census, donec eum solverit, per *text. express. in 1. n. 1.*
lib. 1. art. 54. vers. 1. Wer aber seine Zins zu rechter Zeit nicht gibt
 Dan, Moller, in *comm. ad constit. Sax. part. 2. constit. 38. Zobel. part.*
2. diff. 45. num. 1. 2. 3. & 16. Cæterùm hanc pœnam dupli hodi
 terris Saxonicis in desuetudinem abiisse, & censuarium ob non
 solutum censum ad denuò solvendum, & locò pœnz ad præsta
 tionem interesse à tempore moræ teneri, testatur Matth. Coler,
decis. 24. nu. 4. & seq. part. 1. quod etiam probatur ex constit. Elect.
Sax. 39. sub. fin. part. 2. III. In bonis emphyteuticis utile dumtaxat
 dominium transfertur in emphyteutam, directo penes do
 minum manente: In bonis autem censiticis tam utile quàm
 directum dominium in censuarium transfertur, *d. constit. Elect.*
39. in princ. Covart. lib. 3. var. resol. d. cap. 7. n. 1. Valasc. d. quest. 32.
nu. 27. Frider. Mart. de jure cens. cap. 1. nu. 78. & seq. Everh. in 1. n. 1.
d. loc. 31. num. 2. Rauchb. part. 2. q. 22. num. 16. & seq. Berlich. part. 2.
concl. 47. num. 2. cum seqq. ubi plures notavit differentias. Utrùm
 in dubio bona censuantur emphyteutica, an verò censitica? *Q.*
 Post. adf. quoniam in dubio semper id, quod minimum est, se
 quimur. *J. Semper. 34. D. de R. J. & contractum in dubio ita inter*
 pretari debemus, quò faciliùs res ad suam naturam redeat. Si
 autem in dubio bona pro censiticis accipimus, quoad recipien
 tem, illud quod minimum est, sequimur, & res faciliùs ad suam
 naturam revertitur: nam si aliter diceremus, recipiens nimis
 gravaretur, & solum dominium utile absque directo acciperet.
d. constit. Sax. 39. vers. 1. Et vel nup. betriff. Covart. d. cap. 7. nu. 1. circa
med. Fach. lib. 1. constit. 30. nu. 11. Berlich. d. conclus. 47. n. 18. & seqq. Diff.
Mynsing. cent. 3. obs. 65. n. 7. & seq. Valasc. d. q. 32. n. 35. Matth. Coler.
cons. 5. n. 9. ibi, in dubio enim possidens.

XII.

etc. *injuri huic contraria sunt alia, quibus hoc jus constitui prohibetur: alia quibus constitutum tollitur seu amittitur.*

XIII.

Constitui hoc jus prohibetur. 1. Si is, qui aliter in prædio jus emphyteuticum constituit, non sit prædij dominus. (a) 2. Si in re mobili constituatur. (b)

(a) Emphyteusin concedentem seu constituentem oportet esse prædij dominum: ab alio enim quàm domino emphyteusis non rectè constituitur, sæpè *alleg. §. Aded. 3. Inst. de loc.* cum nemo plus juris ad alium transferre possit, quàm ipse habeat. *l. Nemo 54. D. de R. J.* (b) Emphyteusin in re mobili constitui non posse, dictum est supra in *th. 2. lit. F. & th. 6.*

XIV.

Jus verò constitutum amittitur vel ex persona constituentis, si is fuit dominus ad tempus: (a) vel ex persona accipientis, videlicet propter insignem deteriorationem rei emphyteutica, (b) ob canonem non solutum, (c) ob alienationem emphyteuseos, irrequisitò dominò, factam: (d) vel ex re ipsâ, si nimirum rei emphyteutica mutatur forma: (e) vel ex convention-
ione,

11
tione, si ad tempus vel ad certam
nem emphyteusis constituta fuit. (†)

(a) E. G. si hæres rem legatam pendente conditione
in emphyteusim, arg. l. 31. D. de pignoris. Donell. 9. comm. 15. Obr.
d. disp. 36. thes. 28. 2. & seq. (b) Nov. 120. cap. 8. & Auth. Qui rem. C. de So.
Eccles. Thoming. decis. 12. nu. 12. Aur. Corbul. de jur. emphyt. cap. 4.
nu. 1. 3. & 7. & cap. 13. num. 2. Obrecht. alleg. disp. thes. 285. & seqq. Bo-
cer. d. disp. 14. thes. 84. clas. 1. (b) Spacio triennij in emphyteusi
civili, biennij in ecclesiastica. d. l. 2. C. de j. E. Novell. 7. cap. 3. S. Sci-
re autem. & d. Nov. 120. c. 8. c. Potuit. ult. de loc. & cond. Const. Elect. Sax.
31. part. 2. Nec emphyteutæ est expectandum, dum à domino
prædij interpellatus fuerit: siquidem neminem oportet conven-
tionem vel admonitionem expectare, sed unumquemque de-
bet ultrò sese offerre, & debitum spontanea voluntate persolve-
re, d. l. 2. C. d. t. Namque dies interpellat pro homine, l. Magnam.
12. Cod. de contrahenda & committenda stipulatione. An celeri sa-
tisfactione mora purgetur? Adfirm. Sarmien. lib. 3. sel. interpr. Q
cap. 5. Corbul. d. r. cap. 15. limit. 41. nu. 2. & 9. Mynsing. cent. 3. obs. 95.
Gædd. in l. 12. §. 1. axiom. 3. de V. S. & in tract. de contr. & committ. stipul.
ca. 1. concl. 7. Moller. ad d. const. 38. p. 2. n. 9. & seqq. per d. ca. Potuit. l. 91. §.
Sequitur. 3. & l. 137. §. Item qui insulam. 3. D. de V. O. Neg. Borch.
d. cap. 3. nu. 32. Scharh. ad d. l. 2. num. 20. & seq. Covar. d. lib. 3. resol. cap.
17. nu. 4. Dn. Præses in tract. de morâ et. ult. nu. 8. Fachin. 1. contr. 98.
per d. l. Magnam. 12. C. de contr. & comm. stip. l. Trajectitia. 23. D. de O. & A.
l. Celsus. 23. D. de recept. qui arbitr. & c. Clar. d. §. Emphyteusis. qu. 8. nu. 15.
distinguit inter æquitatem canonicam, & eam quæ est juris civi-
lis. Trentacinq. lib. 3. resol. 4. num. 7. cum seq. & Heig. ad d. §. Ad d.
nu. 39. & seq. inter æquitatem atque jus strictum. Num emphyteu- Q
ta, qui canonem emphyteuticum se soluturum jurejurando pro-
misit, cadat jure suo, si uno dumtaxat anno in solutione cessa-
verit? Adf. Zoannet. rerum quotid. cap. 7. n. 6. Trentacinq. d. lib. 3.
resol. 4. n. 31. arg. l. Si quis. 41. C. de transact. Berlich. part. 2. concl. 46. n. 54.
Neg. Clar. d. §. 8. nu. 2. Borch. d. c. 3. n. 21. Fachin. 3. contr. 16. ratio
est, quia juramentum sequitur naturam contractus, Dn. Hillig.

lib. 9. cap. 15. in not. lit. F. Emphyteuta cessans in
 e canonis, an nihilominus totâ emphyteusi privati
 ut quia soliram pensionem solvere tenetur, d. l. 2. C.
 nihil actum videtur, dum aliquid addendum superest. l.
 2. de his quib. ut ind. bar. auf. Corbul. de jur. emph. cap. 14. ampl.
 42. C. d. cap. 15. ampl. 5. n. 8. Sichard. ad d. l. 2. n. 6. C. d. t. Leonin. ad
 rubr. C. eod. nu. 5. Berlich. d. conclus. 46. nu. 18. Quid si ex pluribus
 hæredibus unus pensionem non solvat, amittentne ceteri quoq;
 totam emphyteusin? Adfirmativam communi Dd. calculo esse
 receptam adferit Clarus d. q. 8. n. 13. quam sequitur Sichard. ad d.
 l. 2. n. 7. Quia particularis solutio ad evitacionem pœnz non suf-
 ficit. l. in executione. 85. § Pro parte 4. D. de V. O. Corbul. d. ca. 15. qu. 7.
 Quod si ipse antecessor, & primus emphyteuta partem solum.
 modò canonis solvisset, nihilominus totâ emphyteusi privare-
 tur, prout in questione præcedenti adfirmavimus. Idem ergò
 in ejus quoque hæredibus dicendum erit, cum ex interventu hæ-
 redum conditio obligationis non immutetur, l. Stipulationum.
 2. § Ex his. 2. D. de V. O. Berlich. d. conclus. 46. n. 28. & seqq. Verùm ab
 hac sententiâ discidium faciunt Oldend. clas. 5. de act. emph. num. 7.
 Mynsing. d. cent. 3. obs. 66. Fachin. d. l. 1. contr. 9. per l. Fraudati 8. §. Sed
 si unus. l. D. de publ. & vectig. l. Sancimus 22. C. de pœn. c. Quasir. de his
 quæ sunt à maj. part. An dominus emphyteutam ob non solum
 canonem propriâ auctoritate expellere queat Neg. arg. l. 31. §. 1.
 D. de pignorib. l. 3. C. eod. l. Exstat. 13. D. quod met. caus. l. Nullus. C. de
 Jude. l. Non est singulû. 176. D. de. R. 7. d. const. Elect. Sax. 38. part. 2.
 Oldendorp. d. clas. 5. pag. (mihi) 771. & seq. Coter. de process. execut.
 part. 1. cap. 5. num. 23. Sichard. ad d. l. 2. nu. 16. Lag. part. 4. meth. 7. C. ca.
 47. nu. 3. Mynsing. d. cent. 3. obs. 65. Fachin. d. lib. 1. contr. 95. Et si enim
 ipso jure caderet emphyteusi, non inde tamen inferendum, do-
 mino licitum esse propriâ auctoritate ejicere emphyteutâ. Bus. ad
 d. l. 2. nu. 2. D. Si ager vectig. Dn. Præses disp. Inst. 14. 1b. 15. Dn. Hillig. in
 Donell. Enucl. d. lib. 9. c. 15. in not. lit. C. add. Zang. in tract. de except. part.
 3. cap. 26. nu. 277. ubi docet hanc privationem non consistere in
 facto esse, sed in potentia fieri, domini no volente, d. l. 2. v. Sin autem.
 C. h. t. Nov. 7. cap. 3. §. Scire. Diss. Corbul. de J. E. d. ca. 15. ampl. 45. Donel.
 somni. 15. Valq. part. 2. contr. lib. 3. c. 64. nu. 4. Borch. de feud. d. c. 3. n. 24.

(d) Quod

(d) Quod in venditione juris explorari debet propter d. l. ult. C. de J. E. An in donatione quoque id procedat in acquisitionem vocatur? Adf. sententiam defendendam adripiunt Sarmient. d. lib. 3. *select. interpr. cap. 2. n. 3. cum seqq.* Heig ad d. §. Ad eod. nu. 14. & seq. Faci. lib. 3. contr. c. 27. lib. 6. ca. 98. & lib. 10. ca. 68. Do. Hillig. in Donel. Enucl. d. lib. 9. cap. 14. Philip. Matth. ad l. 21. num. 12. cum 2. seqq. D. de R. J. Hunn. lib. 3. resol. iur. cr. 7. par. 2. n. 12. Quis verba d. l. ult. generalia sunt: generaliter quippe Emphyteutam sine consensu domini jus emphyteuticum transferre verant: siue igitur per donationem, siue per alium quendam modum emphyteuta illud transferat in alium: translatio enim nisi paxe domini facta sit, rata non erit, eod quidem minus, quod domini interest scire, quem deinceps habiturus sit emphyteutam, an videlicet solvendo canonum idoneus, vel aliis non ingratus sit futurus. Negantium parteis sequuntur Corbul. de J. E. cap. 14. q. 7. nu. 7 & limit. 3. nu. 2. item limit. 13. n. 2. & 3. Coraf. ad d. l. ult. n. 9. C. h. s. Borch. s. xpe d. c. 3. n. 42. Bronch. cent. 1. aff. 80. quoniam verba d. l. ult. de venditione, de simili quantitate offerendâ, de quinquagesimâ precij loquentia, donationi adaptari accommodare nequeunt Nec præterea vendere prohibitus, censetur vetitus donare, l. ult. C. de præd. dection. præsertim verò in proposito, cum non eadem sit donationis, quæ venditionis causâ: siquidem vendendo, non ejus cui vendimus, sed precij & pecuniæ rationem habeamus. Donationes enim plerumque fiunt ob singularem affectionem atque merita, l. s. l. Aquilinus. 27. D. de donat. l. 9. D. pro soc. quæ non æquæ possunt in dominum cadere. Ne autem hac ratione dominus delus possit, donatarius/qui rei possessionem propriâ auctoritate ingredi nequit, sed ab ipso domino introducendus est, d. l. fin. ver. necessitatem dominum requirere debet, ut se investiat: tumque dominus novum emphyteutam, qui fortan solvendo non est aut alioqui parum idoneus, non introducere, & aperte recusare: aut si dignum putaret, sub certa penâ recipere potest. Quo casu cogetur donatarius seu novus emphyteuta dominum præstare quinquagesimam partem (quam laudemium vocant Dd.) precij vel æstimationis pro admissionis beneficio. Quæ verba haud dubie donationem quoque comprehendunt: cum & b

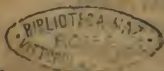
In re eadem sit donationis, quæ venditionis ratio. Corasius d. l. Sed utra opinio sit præferenda, συζητησις ipsa dabit.

Num emphyteuta prædium emphyteuticum sine consensu domini oppignorare queat, non minoris est indaginis? Adf. per l. Lex neffigali. 31. D. de pignor. Cum enim pignus maneat in bonis debitoris obligantis. l. Pignus 9. C. de pignorat. act. haut dicitur emphyteuta vel vendidisse, vel transulisse jus suum. Clar. d. §. Emphyteusis. qu. 18. Coraf. ad d. l. fin. n. 10. C. b. in. Corbul. alleg. cap. 14. lym. 32. Valasc. in prax. part. & collat. inter hered. c. 6. n. 28. & seq. Boët. dec. 151. n. 2. Dissent. Sarmient. lib. 3. sel. interpr. cap. 2. n. 20. (e) Namq; mutata formâ rei, res ipsa perijisse intelligitur, l. 5. §. fin. D. quib. mod. usus fr. vel usus amitt. l. 13. §. 1. D. d. V. S. Obrecht. d. disp. 36. th. 401. & seq. (f) Donell. d. lib. 9. cap. 15. Nam ut tempore finito, ita & generatione finitâ, ipsam quoq; emphyteusin finiri nullum dubium est, Clar. d. §. Emphyteusis. q. 28. n. 2. cum seq. Obrecht. alleg. disp. th. 405. & seq. Bocet. d. disp. 14. th. 74. & 79.

ΠΑΡΕΡΤΟΝ politicum.

Falsum est illud Bodini lib. 2. de Repub. cap. 1. asserentis, nullam dari mixtam Rempublicam.

Μόνη τῇ Θεῷ δοῦσα.

Handwritten signature or mark.